

den ærede Forslagsstiller dermed vil sige, at alle andre Statsvirksomheder, der giver Underskud, bør bortforpagtes. Det maatte jo blive Konsekvensen af hans Udtalelser, for saa vidt han vilde overføre Tilfældet fra Faurholm og Trollesminde paa andre Forhold.

Til den ærede Ordfører for Venstre, som vilde have, at den Udtalelse, jeg fremsatte om Teater, skulde overføres paa mig og mit Parti, vil jeg sige, at jeg tror, at den ærede Ordfører var en Smule irriteret og opfattede min Bemærkning som en Kritik af de Udtalelser, der er fremsat af ham og den højtærede Landbrugsminister. Men min Udtalelse var saa langt fra at indeholde nogen Kritik, at den tværtimod var ment som en Kompliment, for det er i Virkeligheden et Kunststykke at gaa imod Forslaget i den første Halvdel af Foredraget og at anbefale det i den sidste Halvdel. Det var det, jeg opfattede som Kunst og Teater, og det var derfor, jeg advarede den ærede Ordfører for det socialdemokratiske Parti mod at lægge for stærk Vægt paa disse Udtalelser.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Overfor det ærede 2det Medlem for 5te Kreds, der fastholdt den Paastand, at de Landbrugere, der har haft deres Ejendomme fra før Krigen og gennem hele Krigsperioden, duede ikke som Landmænd, hvis de nu sad i økonomiske Vanskeligheder, ønsker jeg endnu en Gang at sige, at den Paastands Rigtighed vil han ikke kunne fremlægge noget som helst Bevis for. Der tales saa meget om det store Overskud, Landbruget gav i Krigsaarene, men dette store Overskud var som saa meget andet i denne Periode indbildt, og de Penge, der var tjent der, blev hurtigt meget smaa. Der er en anden Side af Sagen, som netop har nær Tilknytning til det Forslag, vi behandler her. Det er det, at de Ejendomme, som Ejerne havde haft hele Krigstiden igennem, var efter den Tid i en Tilstand, hvor store Kapitalindskud var nødvendige, fordi Bessætningerne var formindskede og forringede i Kvalitet, fordi Jorderne i de fleste Tilfælde var udpinte og halvvejs ude af Drift, og fordi Bygningerne ikke havde faaet den Vedligeholdelse, de burde have, og endelig fordi der var en Trang i Landbruget efter Krigen til forøget Produktion. Derfor har Tusinder af danske Landmænd efter 1920 sat ikke blot det, de havde tjent i Krigen, men mere end det ind paa en Forbedring af deres

Bedrifter og Produktionen, og det har de gjort paa den Tid, da Kronen kun var 50, 60 eller 70 Ø. værd, og Priserne var i Forhold dertil. Nu kan man naturligvis sige, at det var urigtigt, at de gjorde det — det samme, som Staten har gjort her. Det kan være, at det endnu er urigtigt at gøre det, fordi det ogsaa nu er meget dyrt at udføre saadanne Forbedringer. Men for Landet som Helhed havde det dog set daarligt ud, om Ejendommene var blevet liggende hen i den Tilstand, hvori de var umiddelbart efter Krigens Afslutning. Jeg beklager, at det ærede Medlem fastholder de Udtalelser, han fremsatte. Det kan være haardt nok for dem — og jeg kender adskillige saadanne —, som har holdt deres Ejendomme i den Periode og nu sidder i store Vanskeligheder —, det kan være haardt nok for dem, men det forekommer mig ikke nødvendigt fra denne Plads at give dem det Stempel, at de ikke duer.

Naar det ærede Medlem i et Spørgsmaal til Forslagsstilleren vedrørende Ekspropriation, som jeg ikke skal komme ind paa, vilde gøre Skel mellem Landmænd, som dyrkede deres Jord paa forsvarlig Maade, og Landmænd, som dyrkede den paa uforsvarlig Maade, vil jeg henstille, at det ikke bliver det ærede Medlem, der skal afgøre, hvad der er forsvarlig Dyrkning, og hvad der er uforsvarlig Dyrkning.

Forslagsstilleren (Piper): Det ærede 7de Medlem for 6te Kreds mente, at jeg ikke tilstrækkeligt havde skelnet mellem Driftsudgifter og Kapitalanbringelse. Det ærede Medlem har maaske haft andre Kilder end jeg til at studere Trollesminde og Faurholms seneste Historie. Jeg har haft Statsregnskabet, og efter det er det vist en uløselig Opgave at skille Kapitalanbringelse fra Driftsudgifter.

Det ærede 2det Medlem for 2den Kreds udtalte, at man ikke nu kunde gaa til Udstykning af disse Ejendomme paa Grund af de store Bygninger, der er opført paa dem. Ja, hvis det, at der er opført store Bygninger paa Ejendomme, skulde være en Grund til ikke at kunne udstykke dem, saa gaar man jo imod den Læresætning, det ærede Medlem her fremsætter, i mangfoldige Tilfælde, hvor man udstykker store Gaarde med udmærkede Bygninger. Men saa vilde det ogsaa have været forstandigere ikke at opføre saa store Bygninger her, for som jeg har udtalt før, anser jeg ikke hele dette store Apparat for nødvendigt til det Formaal, der tilsigtes